

ANTONIO NUIĆ REDATELJ FILMA 'KENJAC', KOJI JE PRIVUKAO DOSTA PAŽNJE NA PULSKOM FESTIVALU

Magareća sreća

Zaista se trgovalo magarcima 1995. godine. Iz Imotskog su kupovali magarce u Bosni i Hercegovini i prodavali ih dalje mesnoj industriji u Italiji. Stvari magarci nisu imali sreće, za razliku od našeg Ljube koji je živ i sretan

PIŠE
SILVANA FABLE/EPEHA

Film "Kenjac" djelo je redatelja i scenarista Antonija Nuića koji je prije tri godine na Festivalu igranog filma trijumfirao svojim dugometražnim igranim prvijencom "Sve džaba".

"Kenjac" je drama o ljudima s hercegovačkog krša koji u prekretničkim trenucima rata u Bosni i Hercegovini u ljeto 1995. godine prolaze kroz vlastite prekretnice, pri čemu će ih neočekivano povezati jedna samozatajna životinja – maga-

rac Ljubo.

Kako je nastala ideja za film?

– Prema anegdoti koju mi je ljeto prije snimanja filma ispričao jedan moj rođak. U principu u toj anegdoti sudjelovao je njegov tetak, pa je on onaj tetak Ante iz filma.

Pričao je da mu je došao jedan Imoćanin, da je on imao tog kenjca za kojeg je stvarno dobio pare da ga malo održava, pa ga je on preprodao. Čovjek je vješt trgovac.

Tovar ili čovik, isto ti je

I iz te priče o toj vještoj trgovini radila se dramaturška i dramska nadogradnja jer anegdota sama po sebi nije bila dovoljna za neki film. No negdje sam je osjetio jer se cijela priča stvarno događala 1995. godine u Drinovcima, gdje je film najvećim djelom i sniman.

To je selo mog oca gdje sam ja provodio neka ljeta, tako da sam poznao likove, ljude i osjetio sam nešto što bih mogao povezati s nekim autobiografskim elementima kojih u filmu ima, što me tišti i muči, i osjetio

sam da je to prava prilika za napraviti film. Inače te 1995. godine zaista se trgovalo magarcima.

Trgovci iz Imotskog kupovali su magarce u Bosni i Hercegovini i prodavali ih dalje mesnoj industriji u Italiji. Oni stvari magarci nisu imali sreće, za razliku od našeg Ljube koji je živ i sretan.

Tko je i što je kenjac?

– Kenjac je, ajmo reći, pogrdni naziv za magarca koji se koristi u Hercegovini i Dalmaciji. Međutim više nego za magarca se to koristi kao opis neke ljudske karakterne osobine, napose tvrdoglavosti, nerazumnosti. Kenjac u filmu je upravo to, a najmanje označava magarca koji se u njemu pojavljuje.

Prije tri godine iz Pule ste otišli s četiri Zlatne arene. Što očekujete u subotu prigodom dodjela nagrada?

– Radost koju osjećate kad stvarate film i ta prva projekcija toliko je adrenalinski nabijena da samo želite film vidjeti na platnu. Tako da u ovom trenutku, a to nije lažna skromnost, stvarno ne očekujem ništa.

Antonio Nuić

SREČKO NIKETIĆ / CROPIX